

Alders, bern en de tsjerke

As leden fan 'e maatskippij moatte kristlike âlders har bern opliede, en se moatte sa'n lading net oerlitte oan' e tsjerke, as in oare ynstelling.

Alders, bern en de tsjerke

Ynlieding

Wat kin ik dwaan om myn bern yn 'e tsjerke te hâlden? Dit is in fraach dy't wurdt steld troch in protte kristlike âlders.

Dy mei lytse bern wolle formules om te foarkommen dat har bern fan 'e tsjerke ferdwale, en dy mei grutte bern, dy't har fan' e tsjerke distansjeare hawwe, wolle dat God in wûnder docht.

Wat te dwaan?

Soan fan in leauwige moat opnij berne wurde

Alderearst moat elke kristen him bewust wêze dat 'de bern fan it fleis gjin bern fan God binne'. Lykas? Is myn bern, berne yn in evangelyske en / as protestantske berteplak, gjin bern fan God?

No, as 'soan fan in leauwige in soan fan God' wie, soene wy □ it iens wêze moatte dat alle neiteam fan Abraham ek bern fan God binne, lykwols is dit net wat de Bibel leart.

De apostel Paulus, skreau oan kristenen yn Rome, makke it

dúdlik dat it ôfstammeljen fan it fleis fan Abraham net is wat godlike filiaasje jout.

“Net dat it wurd fan God ûntbriek, om’t net allegear dy’t út Israël binne Israeliten binne; Net om’t se neiteam binne fan Abraham, binne se allegear bern “(Rom. 9: 6 -7);

“... it binne net de bern fan it fleis dy’t bern fan God binne, mar de bern fan ‘e belofte wurde ta neiteam rekkene” (Rom. 9: 8).

No, as de bern fan Abraham gjin bern fan God binne, folget it ek dat de soan fan in leauwige gjin bern fan God is.

Dêrom moat elkenien dy’t godlike filiaasje berikke wol itselde leauwe hawwe dat de leauwige Abraham hie, dat is foar in soan fan in kristen in bern fan God, hy moat needsaaklikerwize leauwe op deselde manier as de heit leaude yn it evangeelje-berjocht ,

“Witte dan dat dejingen dy’t út it leauwe binne de bern fan Abraham binne” (Gal. 3: 7).

Allinich dejingen dy’t wurde generearre troch it ûnferbidlike sied, dat is it wurd fan God, binne bern fan God, dat binne bern fan kristenen net needsaaklik bern fan God.

De Tsjerke is it lichem fan Kristus

Twad, alle kristenen moatte har bewust wêze dat it lichem fan Kristus, dat ek wol in tsjerke wurdt neamd, net kin wurde betize mei minsklike ynstellingen, lykas de famylje en de tsjerke. Underdiel wêze fan in minsklike ynstelling makket de minske net ta it lichem fan Kristus, dat is, bewarre.

De ferantwurdlikens foar oplieding

As lid fan 'e maatskippij moatte kristlike âlders har bern opliede, en jo moatte sa'n lading net oerlitte oan' e tsjerke, as in oare ynstelling. Sokke taak is allinich en allinich fan 'e âlders. As de âlders ôfwêzich binne, moat dizze taak wurde oerdroegen oan in oare persoan dy't dizze rol spilet: pake en beppe, omkes, as, as lêste middel, in ynstelling oprjochte troch de maatskippij (weeshûs).

Wêrom kin de missy fan bern grutbringe net wurde delegearre? Om't âlders binnen normaal binne de minsken dy't it bêste en it grutste fertrouwen hawwe yn 'e earste jierren fan it libben fan in yndividu. Op basis fan dizze fertrouwensferhâlding wurdt de famylje-ynstelling in laboratoarium wêr't alle tests wurde útfierd om in ferantwurde boarger te produsearjen.

It is binnen de famylje dat men leart wat autoriteit en ferantwurdlikens is. Minsklike relaasjes wurde leard en ûntwikkele binnen de famylje, lykas bruorskip, freonskip, fertrouwen, respekt, tagedienens, ensfh.

Om't âlders de bêste en fertrouwendste relaasje hawwe, binne se ek de bêste om it evangeelje fan Kristus te presintearjen oan bern tidens it opliedingsproses. Dêrom is it heilsum dat âlders har bern net mei in wraaksuchtige en spitige God oanbiede. Sinnen lykas: "- Doch dit net, omdat heit it net leuk fynt! Of, – as jo dit dogge, straft God! ", Wjerspegelt de wierheid fan it evangeelje net en feroarsaket enoarme skea oan it begryp fan it bern.

De relaasje dy't it evangeelje oprjochtet tusken God en minsken wurdt laat troch fertrouwen en trou. Is it mooglik ien te fertrouwen dy't spytich en wraaksuchtich is? Net! No, hoe is it mooglik foar in jonge man om God te fertrouwen, as wat him oanbean is net oerienkomt mei de wierheid fan it evangeelje?

Alders moatte oan har bern oantoane dat guon gedragingen net tolereare wurde om't de heit en mem effektyf ôfkeure. Dat sokke hâldingen effektyf wurde ferbean troch de heit en mem. Dat sok gedrach skealik is en de hiele maatskippij ek net goedkarret.

Jou jo bern gjin wrok, senuweftige God foar dy't ree is om jo te straffen foar wangedrach. Sok gedrach fan 'e kant fan âlders lit dúdlik sjen dat se har ferantwurdlikens as oplieder ûntwike.

Bern opliede troch in relaasje te meitsjen fan eangst, God, de tsjerke, de dûmny, de pryster, de duvel, de hel, de plysje, swartgesicht okse, ensfh., Hawwe as beul as straf, produsearje manlju dy't se net dogge respektearje ynstellingen en ferachtsje dejingen dy't autoriteit útoefenje. Dit soarte fan oplieding befestiget eangst yn plak fan respekt, om't de relaasje fan fertrouwen net is oprjochte. As de eangst foarby is, is d'r gjin reden mear om te folgjen.

Alders dy't op dizze manier hannelje by it oplieden fan har bern, hawwe har oandiel fan skuld yn it mislieden fan har bern. De tsjerke hat ek syn oandiel, om't it net slagge âlders te beneamen as de ienige en legitime ferantwurdlike foar de oplieding fan har bern. De steat is ek skuldich, om't hy de rol fan ûnderwizer oannimt, as it yn werklikheid allinich in middel is foar it oerdragen fan kennis.

As de fûneminten fan it ûnderwiis net binnen de famylje wurde omskreaun, en sokke konsepten tapast en ûnderfûn binne yn famyljerelaasjes, sil elke oare minsklike ynstelling, lykas de tsjerke en de steat, feroardiele wêze ta mislearring.

In soad âlders jilde har ta op wurk, stúdzje en de tsjerke, lykwols ynvestearje se gjin tiid yn it ûnderwiis fan har bern. De oplieding fan bern fynt folsleine tiid plak en it is net sûn dizze tiid te negearjen.

Wannear begjinne te oplieden?

Soargen foar bern ûntsteane normaal allinich as kristlike âlders fiele dat har bern har distansjearje fan 'e tsjerkeynstelling. Eangstige berop op ymposysje en twang, bern twingt nei tsjerke te gean. Sa'n hâlding is noch faker ferkeard dan it bern net op 'e juste tiid ynstruearre te hawwen.

Dizze fragen skrikke guon kristlike âlders, om't se net witte wat har rol as lid fan 'e maatskippij is, en wat har missy as ambassadeur fan it evangeelje. Kristlike âlders kinne dizze twa funksjes net mingje.

Kristlike âlders hawwe twa heul ferskillende missys: a) har bern opliede ta leden fan 'e maatskippij, en; b) kundigje de prachtige beloften fan it evangeelje oan 'e bern oan, sadat se noait fan it leauwe weikomme.

Dizze misjes moatte fan jongs ôf wurde útfierd, soargje foar tagelyk omgean mei de oplieding en training fan in boarger, sûnder de lear fan it wurd fan 'e wierheid te negearjen, mei de klam op' e leafde en trou fan God.

Fan jonge leeftyd ôf moat it bern wurde leard om de autoriteiten te respektearjen, en it is fia de âlders dat it bern sil wurde oefene oangeande ûnderwerping oan autoriteit. Troch sibben, pake en beppe sil it bern respekt en gesellichheid leare. Lykas freonen, learkrêften, buorlju en frjemdingen sil it bern relaasjes mei de wrâld leare.

Hoe sit it mei it evangeelje? Wat advisearret de Bibel? Yn Deuteronomy lêze wy it folgjende:

“En jo sille se jo bern leare en oer har prate wylst jo yn jo hûs sitte, en lâns it paad kuierje en lizze en opstean”
(Deut 6: 7).

Oer de libbenswize moat it bern altyd wurde ynstruearre, dat

is thús, ûnderweis, by it sliepen gean en by it opstean.

De ynstruksje fan 'e hillige' letters 'is de ferantwurdlikens fan' e âlders! It delegearjen fan sa'n funksje oan 'e learaar fan' e sneinsskoalle wurdt net oanrikkemandearre troch de skriften, boppedat beheint it de learetiid oer Kristus ta ien kear yn 'e wike, foar in perioade fan mar ien oere. Hielendal oars as wat it skrift oanbefellet: deistich lesjaan.

Bern en maatskippij

Alders moatte bern helpe te begripen dat elkenien hearrigens hat oan âlders en maatskippij. Tsjinjen oan âlders hjoed is in essay en in learling foar yntsjinjen dat sil wurde fereaske troch de maatskippij, sawol op skoalle as op it wurk.

Nei de ynstruksje, sels as de jonge persoan it evangeelje fan Kristus net folgje woe, sille wy in boarger hawwe dy't har ynsette foar bepaalde sosjale wearden.

Ien fan 'e oanbelangjende problemen yn' e oplieding fan bern fan kristenen hjoed is yn it mingen fan famyljedukaasje mei tsjerke. De ferantwurdlikens fan it oerbringen fan sosjaal-kulturele wearden oan 'e tsjerke is in grutte flater. As de jongerein opgroeit en teloarsteld is mei bepaalde minsken binnen de ynstelling, sil er úteinlik fuortgean fan it lidmaatskip fan 'e mienskip dy't hy besocht, en tagelyk rebeart hy tsjin alle soarten sosjale wearden.

As âlders har bewust binne dat se gjin bern foar God generearje, tapasse se mear op it ûnderwiis en evangelisaasje fan bern. Se wanhoopje ek net as se sjogge dat har shoots net yn 'e stimming binne om nei tsjerke te gean. Se sille har net skuldich fiele as ferantwurdlik foar har bern as se guon ynstitúsjonele problemen net oanpakke.

It is needsaaklik om bern op te learen fia it learen fan it

wurd fan God, lykwols sûnder te ferjitten sosjale wearden oer te bringen en yn te drukken. Underwiis omfettet petear, spieljen, skellerij, warskôging, ensfh. Lit bern alle stadia fan it libben ûnderfine, fan bernetiid, adolesinsje en jeugd.

Mar, wat te dwaan as bern fan 'e tsjerke ferdwale? Earst is it needsaaklik om te ûnderskieden oft bern fan it evangeelje ôfwike of har distansjearje fan in bepaalde ynstelling.

Negearje fan elemintêre evangeelje-prinsipes liedt âlders te ferwikseljen wat it betsjuttet in bern fan God te wêzen mei te hearren ta in bepaalde tsjerke. As in bern net mear gewoan is yn 'e tsjerke, dan moat hy net as in ferdwale wurde bestimpele, of dat hy nei de hel stribbet, ensfh.

As in persoan de wierheid fan it evangeelje bekent sa't de Skriften sizze, betsjuttet it dat hy gjin ferdwaal is, mar allinich warskôge wurde moat foar de needsaak om te sammeljen. It kin foar âlders nedich wêze om te ûndersiikjen wêrom't har bern de gewoante ferlitte om mei oare kristenen te moetsjen.

No, as de soan de wierheid fan it evangeelje net bekent en troch gewoante trochgiet, is syn tastân foar God benaud. Wat wit hy oer it evangeelje? Bekent er it leauwe fan it evangeelje? As it antwurd negatyf is, is it needsaaklik de wierheid fan it evangeelje oan te kundigjen, sadat hy leauwe kin en wurde bewarre, en net allinich in tsjerkegonger.